

Nog steeds winter

'In de winter heeft een imker niets te doen', zeggen ze. 'In de winter heb je geen omkijken naar je bijen', zeggen ze. 'Wasmot?' Is er in de winter niet', zeggen ze. Maar waarom heb ik dan toch altijd wél wat te doen voor mijn bijtjes? Niet dat ik dat erg vind hoor, integendeel!

Als was het maar dat schoolmeisje dat een spreekbeurt moet houden over bijen en daarover wat wil weten van mij. Dan maak ik maar al te graag reclame voor de bijen en de bijenhouderij. Dat meisje krijgt natuurlijk van mij een bijenverhaal te horen en gaat de deur uit met handen vol materiaal: de CD-rom, de imkers-encyclopedie, het werkboek, was, stuifmeel en honing. Wel een beetje doseren, hoor! Anders wordt zo'n kind overvoerd, ze moet wel een aardig praatje kunnen maken. Reclame maken voor de imkerij is trouwens maar al te leuk en goed, denk ik. Regelmatig ben ik één of twee uur te gast voor een praatje bij een (vrouwen)vereniging, een bejaardentehuis, een school (van de kleintjes tot de groten) en zo meer. Altijd gaat er een heleboer

materiaal mee: pak, gereedschap, korf, kast, honing, stuifmeel, was en propolis. En altijd blijken bijen weer reuze interessant en nuttig te zijn. Nog sterker: nog nooit heb ik iemand gehoord die zei dat bijen waardeloze beestjes waren. Maar afgezien van al dat praatwerk is er natuurlijk ook een heleboel 'doe-werk'. Wat zou je zeggen van een beetje schoonmaken? Te beginnen met al dat gereedschap, want alles wordt in een jaartje omgaan met bijen gewoon viezig, plakkerig en propolisserig. Alles

lekker schoonkrabben, zeker de pijp. Waar zinvol, een natte lap erover; je gereedschapskist eens goed uitvegen en dan weer opnieuw inrichten. Je pak/kap? Ziet er ook wel vies uit. Maar toch was of spoel ik dat pak niet zo vaak, want het ruikt 'zo lekker naar bijen' vinden de bijen.

Kasten schoonmaken? Belangrijk! Alle lege (reserve)-kasten moeten weer schoon. De buitenkant en de vliegplank: met een natte doek. De binnenkant: propolis wegkrabben, vooral bij de afstandsraampjes; alle restjes was en vuil weghalen. Wat ik dan graag doe, is de kasten van binnen even schoonbranden. Ik heb een heel simpel brandertje van Camping Gaz, met zo'n wergwerptankje. Ideaal. Je komt er mee in alle hoeken en gaten. Mijn bijenkasten zien er aan de binnenkant dan ook leuk antiek, donkerbruin gewolkt uit, maar vooral: de meeste (?) ziektekiemen en -sporen worden er door gedood.

Oude raampjes? Ook schoonmaken! De oude, donkere was eruit (eventueel bewaren om later uit te

smelten), de ijzerdraadjes en andere scherpe zaken verwijderen, schoonkrabben en -branden en je kunt ze zo weer gebruiken om er opnieuw kunstraat in te monteren. Van deze raampjes (oude zowel als nieuwe, liefst 'zonder spleet', dat lijkt me wat schoner) maak ik minstens 20 broedramen (BR) en 20 honingramen (HR) in voorraad, of dat nu nodig is of niet. Het gekke is dat ik ze altijd allemaal nog gebruik ook. En zo probeer je dan een beetje hygiënisch te werk te gaan. Dat hoort toch?

De bijen en hun imker houden hun winterrust, zijn dochters echter niet.
Foto: P. Buiter, Finsterwolde (uit het archief)